

Lo Hartog van Banda - Thé Tjong-Khing

OPA EN OMA

SHERPA

Lo Hartog van Banda – Thé Tjong-Khing

OPA EN OMA

SHERPA

Als u het huwelijk kent – en waarom zou u niet? – dan zult u het met ons eens zijn dat dit huwelijk, hoe goed het ook moet en moge zijn, altijd plaats blijft bieden aan milde, en soms ook wat minder milde, meningsverschillen. In de verhalen van Opa en Oma zult u dat milde verschil van inzicht zeker herkennen. Misschien herkent u zelfs méér, maar dat laten wij gaarne aan uw zelfkennis over.

Opa en Oma. Hun beider herinnering aan het gezamenlijk beleefde verleden is gerijpt en waar het Opa betreft – laten we eerlijk zijn – misschien iets in diens voordeel vertekend. Het is zeker belangwekkend om te zien tot welke dikwijls vertederende en hartverwarmende misverstanden dit kan leiden.

Het vest

'Ik ontmoette je oma voor het eerst tijdens een galabal dat gegeven werd ter ere van een nieuwe Turkse gezant. Ach, je begrijpt wel dat ik met mijn figuur tussen het dwaze livrei van jonge officieren, adelborsten en andere blaaskakerige jongelieden onmiddellijk indruk maakte. Vooral mijn modieuze, olijfgroene gilet plaatste mij in het middelpunt van de, wat de heren betreft nogal afgunstige, belangstelling.'

'Ja, ik weet het nog precies. Ik ontmoette je grootvader voor het eerst op het wekelijkse Nutsbal. Een lieve, smalle en wat bleke jongen. Weinig opvallend tussen al die stoere adelborsten in hun adembenemende uniformen.

Het enige werkelijk bijzondere aan hem was een nogal wonderlijk groen, tamelijk uit de toon vallend vest, dat vooral onder de dames enige hilariteit verwekte.'

Het jawoord

'Nooit vergeet ik die zoete lentemorgen toen ik mijn aanzoek deed. Je grootmoeder, pril en blozend, té gelukkig, té ontroerd ook om te spreken, en ik, teder en vol liefde mijn woorden kiezend. Een verrukkelijk tafereeltje: twee jonge, gelukkige mensen tegenover elkaar, die weten dat zij hun levensgeluk leggen in de hand van de ander. Met een van geluk trillende stem gaf Oma mij haar jawoord.'

'Wie schetst mijn ontsteltenis, die winderige voorjaarsmorgen, toen je lieve grootvader tijdens een van onze zwijgend verlopende wandelingen mij plots bruusk bij de handen greep, voor mij op de knieën zakte en mij met een blik vol paniek en sprakeloos aanstaarde. Lang zaten we daar zo, als twee verschrikte kraaien tegenover elkaar. Ik wilde zeggen: Ja, maar lieve jongen... Maar ik kwam niet verder dan een hees, pieperig: ja...'

Het boeket

'Die blijde dag, toen ik de vader van mijn lief toestemming ging vragen voor ons huwelijk! Voor mijn aanstaande schoonmoeder bracht ik een rijke tuil geurige bloemen mee. Nog zie ik mij dat grote huis binnengaan. Een kloeke jongeman op vrijersvoeten! En hoe bloosde de keukenprinses die mij opendeed toen ik haar een speelse tik op de wang gaf!'

'Hoezeer Opa er ook tegenop zag, hij ging mijn papa toestemming vragen voor ons huwelijk. Nicht Caroline, die zijn aankomst heimelijk gadesloeg, proestte het uit toen ze zijn wonderlijk boeketje zag. Hij was erop gaan zitten! En ze kreeg bepaald een appel-flauwte toen de schat met zijn bijziende ogen over de drempel struikelde en bijna in de armen van het meisje viel.'

Een spannend momentje

'Ach ja, nu lach je om die badmode van toen, maar heus Oma zag er schattig uit! Heerlijke dagen aan het strand. En dan was er ook nog dat spannende momentje toen die onvoorzichtige blaag zich te ver in zee waagde. Niemand greep in, dus wat doe je dan? Gelukkig wist ik hem weer veilig aan wal te brengen; net op tijd, want ik was op het randje van de uitputting. En Oma trots!'

'Ondanks de vele waarschuwingen van de badman was Opa, die nauwelijks de kunst van het zwemmen machtig was, te ver in zee gegaan. Ik was wanhopig, want niemand die iets deed! Gelukkig daagde er hulp in de figuur van een flinke jongeman die er helemaal alleen in slaagde je als altijd overmoedige grootvader weer veilig terug te brengen. Hij liet me niet eens de tijd hem te bedanken. Wat was ik geschrokken!'

Vaderschap

'Onze oudste, Emmy Charlotte, werd geboren op de 26^e januari. Man, die datum en dag vergeet ik nooit! Toen ik die goudharige engel in haar wiegje zag liggen, dacht ik dat mijn hart zou barsten van vreugde! Met een kreet van geluk stortte ik mij naar buiten om de ganse wereld kond te doen van ons verrukkelijk feest. Ontroerde omstanders wezen mij glimlachend na: daar gaat een vader...'

'Opa kan nooit verjaardagen onthouden. Emmy werd geboren op de tweede april, een dik, bol babytje en zo kaal als een biljartbal. De spanning was voor je lieve opa te veel geweest. De baker vertelde me later hoe hij in de wieg keek, heel bleek werd en toen met een vertwijfelde kreet het huis uit stormde. Een kennis vond hem uren later versuft op een bankje in het park. Zo werd Opa dan vader...'

KALAS COLLECTIE

Als Opa herinneringen ophaalt aan een lang en bewogen leven met Oma, relateert zij zijn enthousiaste verhalen door haar eigen kijk daarop te geven. Hoe rooskleurig verliefdheid, huwelijk en kinderen ook worden beleefd, iedereen ervaart ze toch op zijn eigen manier. En dat leidt nogal eens tot vertederende en hartverwarmende misverstanden. Zo ook bij Opa en Oma.

Opa en Oma is een creatie van tekstschrijver Lo Hartog van Banda en tekenaar Thé Tjong-Khing voor het dagblad De Telegraaf.

9 789089 881144